

CÂND GÂNDURILE DEVIN FLUTURI - Prima lecție de zbor -

Trăim în miezul un ev alert, în care ne lăsăm pradă fugii timpului, a evenimentelor, a solicitărilor zilnice tot mai multe și a rutinei uniformizatoare.

Mai există însă oameni care trăiesc frumos, abandonați răgazului și fugii condeiului, mai avem încă tineri care cresc minunat, revărsându-și preaplina minții și sufletului curat în exerciții de respirație artistică și intelectuală - bogată promisiune de valori autentice pentru mai târziu.

Vă propunem o călătorie plină de surprize, dar și de speranță, prin școlile și universitățile bucureștene, în care învață, se formează și visează adolescenți și tineri excepționali, elite ale generațiilor noastre de mâine. Saturată (și sătulă) de excedentul informațional internautic, derutant prin haos valoric și, adesea, lipsă de onestitate, Andreea Leonora Răcaru, elevă olimpică la literatură, în primul an de liceu la Colegiul Național „Octav Onicescu” din București, a decis că a venit vremea pentru ordonarea gândului și pentru acțiune, că a venit vremea pentru comunicare și pentru mai strânse legături între oameni, că a venit, în sfârșit, vremea sa. Toate căutările adolescente, trăirile și marile întrebări ale vârstei, notate în jurnalul de suflet al celei aflate la început de drum întru viață și cunoaștere, s-au desprins curajos de pe hârtia roz a jurnalului și și-au luat zborul, ca zeci de fluturi policromi, spre ecranul calculatorului, ca roiuri întregi, mai apoi, așezate cuminiți, în rubricile unui blog. Apoi fluturii au zburat mai departe, la colegii de clasă, de școală și de generație, care s-au alăturat acestei minunate migrații de cuvinte, gânduri și sentimente, ajungând din ce în ce mai departe, în cartier, în oraș, în țară, în „lume”...

Colegiul Național „Octav Onicescu”, București

Impresii de lectură, primele încercări poetice, minicronică cinematografică ori muzicală, vorbe înțelepte ale marilor gânditori, evenimente din viața școlară (o reușită la concursuri, o notă mare, sfaturi pentru depășirea unui eșec la o materie), gânduri despre prietenie, iubire, călătorie - viață, în general, pe care o descoperă cu mereu reînnoită uimire și voluptate, toate sunt prezente în acest mic spațiu virtual, într-un dialog cordial, liber și tineresc al unui blog care mai mizează încă pe puterea cuvântului și nu lasă privirea să fie confiscată de imagini substitut ale lui, acordând deplină libertate

de zbor fluturelui-cuvânt. Și călătoria-aventură continuă...

„Unde ni sunt visătorii?”, se întreba la început de secol Vlahuță, într-o ultimativă retorică a „melancoliei secolului care moare”, și asemeni neam putea întreba și noi, la începutul altuia, în fața atâtor „chipuri palide de tineri”. Putem spera, totuși, că furtuna vremurilor va fi învinsă de asemenea „adolescenți pe mare”, cum îi numea vizionar Nichita Stănescu, care învață repede, îndrumați de dascălii lor, „mersul pe valuri, în picioare” și care, prin energia, perseverența și aspirațiile lor, „valurile de-ntuneric despiciându-le în două / Splendidăaintea noastră să ne-arate-o lume nouă!”.

Prof.dr. CORINA POPESCU

Colegiul Național „Octav Onicescu”, București

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*